

en aldeles ufuldstændig Betaling; der vilde ikke kunne skaffes en Vogn til den Priss. Man er maaskee gaaet ud fra, at Landvæsenkommisſairerne som oftest ville have Befordring selv; men det er man ikke berettiget til at gaae ud fra, og navnlig gjælder denne Forudsætning vist ikke om de Landvæsenkommisſairer, som boe i Kjøbstæderne, hvortil i Almindelighed ville henregnes den ordinaire Dommer eller Herredsfogden, som skal møde i Landvæsenkommisſionerne, ligesaa tidt som, hvad Over-Landvæsenkommisſionen angaaer, om Amtmanden; disse ville i Almindelighed ikke have egen Befordring, men maae leie den og altsaa udgive 3 à 4 Mk. pr. Mil mere, end der bliver tilstaaet dem i Godtgjørelse. Jeg troer derfor ikke, at noget af disse Forslag til Medsættelse af Betalingen bør antages. Endvidere er der stillet det Forslag, at Betalingen ikke skulde være, som den nu har været siden Aaret 1806, 3 Rd. om Dagen, men „9 Mk. for hver halve Dag, en Forretning varer, en halv Dag beregnet til 4 Timer.“ Det vil nu vistnok meget sjældent hændes, at en Forretning ikke skulde være mere end 4 Timer; thi man maa vel mærke, at til dens Varighed henregnes ogsaa den Tid, som Landvæsenkommisſairerne bruge for at kjøre fra deres Hjem til Mødestedet og tilbage igjen. Denne Tid har bestandig været regnet med, — hvad den ogsaa bør — saa at, naar man har havt saa langt til Aastedet, at dette ikke kunde naaes samme Dag, men man maatte reise Dagen iforveien, saa er der blevet beregnet 2 Dages Diæter. I de sædvanlige Tilfælde vil det desuden næsten aldrig hændes, at selve Forretningen kan endes i 4 Timer, og det omtalte Forslag er derfor vist meget upraktisk; men der vilde vistnok heller ikke være nogen Billighed i at sætte Betalingen saa lavt, da saadanne Rejser, som bekjendt, medføre endeel, extraordinære Omkostninger, da det ikke er vel muligt for de Vedkommende at indskrænke sig til de første Fornødenheder.

Der er endnu med Hensyn til § 26 af Udvalget stillet det Forslag, at Betalingen for Udskifter skulde være, ikke som det ved 2den Behandling blev vedtaget, 32 $\frac{1}{2}$, men kun 24 $\frac{1}{2}$.

pr. Ark. Der blev nemlig gjort opmærksom paa, at 32 $\frac{1}{2}$ var mere end fornødent til Besørgelse for de hermed forbundne Udgifter, og Udvalget har fundet Anledning til at tage denne Bemærkning tilfølg.

N. Jensen: Jeg skal tillade mig at gjøre de ærede Medlemmer opmærksomme paa, at af de to Forslag til § 26, som jeg i Forening med 14 andre Medlemmer har tilladt mig at stille, gaaer det første blandt Andet ud paa, at Formanden for Underlandvæsenkommisſionerne, som jo altid er en Retssbetjent, og de Formænd for Overlandvæsenkommisſionerne, som ere Amtmænd, ikke skulde nyde Diæter for Forretningerne, men at det skal betragtes som en Deel af deres Embedsvirksomhed at lede disse Forretninger. Vi ere gaaede ud fra, at det er naturliger, at disse Embedsmænd, forsaavidt de burde have en særlig Betaling for disse Arbejder, da fik en Forhøielse i deres aarlige Gage, end at de fik Extrahonorar for saadanne særlige Forretninger, der jo maae antages ligefrem at høre under deres Embeder. Det andet Forslag til § 26 har imidlertid ikke fastholdt denne Bestemmelse, men har optaget Udvalgets Forslag, at disse Formænd skulle nyde Diæter i Lighed med Kommisſionernes øvrige Medlemmer. Der er derimod i begge Forslagene opstillet den Bestemmelse, at Betalingen skal erlægges for halve Dage. Den ærede Ordfører har udhævet, at dette vilde være en ganske betydningsløs Bestemmelse. Dette synes imidlertid ikke mig; thi det er afgjort, at i mange Tilfælde ville Landvæsenkommisſairer blive valgte, som boe nær ved Aastedet, og altsaa have en forholdsvis kort Reise at gjøre, og i særdeles mange Tilfælde vil det forhaabentlig lykkes Kommisſairerne at mægle Forlig mellem Parterne, saa at den hele Forretning vil være meget kort, og i saadanne Tilfælde vilde det jo være billigt med Hensyn til dem, der skulle betale Forretningen, at denne ikke blev dyrere end nødvendigt; det er derfor en ganske naturlig Bestemmelse, naar der er fastsat Betaling for halve Dage; i de Tilfælde, hvor Forretningen maatte trække længere ud end en halv Dag, ville de Vedkommende jo faae det Honorar, som Udvalgets